

גליון היכל הקודש

ווערענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:44
מוצאי שבת.....9:14
שיעורים כסדרן
נ"ך.....איוב ו'ז'
בבלי.....עבודה זרה נ"ב
ירושלמי.....כתובות מ"ג
תוספתא.....קרבנות ב'
רמב"ם.....שכנים י"ב

שעה 14, גליון 46 (714)

פרשת ואתחנן, שבת נחמו, חמשה עשר באב, שעת תשפ"ה לפ"ס, אבות פרק ג'

מוהרא"ש יערייילט

שבת נחמו

די וואך לייענען מיר די הפטורה פון "שבת נחמו", דער אייבערשטער טרייסט די אידישע קינדער, ווי זאגן (איכה רבתי א', כ"ו), די אידן האבן געזינדיגט טאפלט, ווי דער פסוק זאגט (איכה א', ח) "חטא חטאיה ירושלים", זיי זענען טאפלט געשטרעפט געווארן, ווי עס שטייט אין פסוק (ישעיה מ', ב) "כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה", און זיי ווערן טאפלט געטרייסט, "נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם" (ישעיה מ', א).

וואס איז פשט פון דאס ווערן "טאפלט" געטרייסט? ווי אזוי טרייסטן זיך אידישע קינדער? און וואס האט עס שייכות מיט די וואכעדיגע פרשה, פרשת ואתחנן?

דער עיקר טרייסט וואס א מענטש האט פון אלע זיינע צרות, ווענדט זיך נאר אין וויפיל ער רעדט צום אייבערשטן, און דוקא ווען מען בעט דעם אייבערשטן א מתנת חנם, אזוי ווי רש"י זאגט אנהויב די וואכעדיגע פרשה "ואתחנן אל ה'", משה רבינו האט געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים געבן א מתנת חנם, נישט ווייל ס'קומט זיך אים ווען א איד אנערקענט אז אלעס וואס ער האט אין לעבן, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות, איז נאר א

א ווארט אויף די פרשה

ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר. זאגן חז"ל (דברים רבה יא, ט): משה רבינו האט געבעטן דעם אייבערשטן פינף הונדערט און פופצן תפילות אז ער וויל אריינגיין אין ארץ ישראל, ביז דער אייבערשטער האט אים געזאגט (דברים ג, כו): רב לך אל תוסף דבר אלי עוד בדבר הזה, בעט נישט מער. ווען משה רבינו וואלט ווען געבעטן נאך איין תפלה, וואלט ער געקענט אריינגיין אין ארץ ישראל, נאר דער אייבערשטער האט אים געהייסן אויפהערן בעטן. חז"ל זאגן (ברכות לב:): אם רואה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, ווען מען בעט דעם אייבערשטן אויף א זאך און מען זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן - זאל מען נאכאמאל בעטן, אזוי ווי עס שטייט (תהלים כז, יד): קנה אל ה', חזק ונאמץ לבך וקנה אל ה'; מען טאר נישט אויפגעבן ווען מען בעט דעם אייבערשטן און מען זעט נאכנישט די שוועה, מען דארף ווארטן און ווייטער בעטן ביז מען ווערט געהאלפן. דאס לערנט אונז משה רבינו דא אויס, אז מען דארף בעטן נאכאמאל און נאכאמאל, אפילו מען זעט אז מען ווערט נישט געהאלפן, בעט מען ווייטער, ביז דער אייבערשטער העלפט.

שבת נחמו איז זייער א גרויסער שבת, דער אייבערשטער טרייסט אונז אידישע קינדער, מיר האבן טאקע נישט דעם בית המקדש, מען האט אונז פארטריבן אין גלות, אבער צדיקים האבן מיר, מיר האבן דעם הייליגן רבי'ן, דער רבי טרייסט אונז, "נחמו" איז אזוי ווי דעם הייליגן רבי'נס נאמען "נחמן", ווען מען לערנט דעם רבי'נס ספרים, אדער מען הערט דעם רבי'נס קול, הייבט מען פלוצלונג אן צו בענקען צום אייבערשטן. דערפאר קומט אויס יעדעס יאר פרשת ואתחנן אין שבת נחמו, ווייל דעם רבי'נס גאנצע זאך איז געווען תפלה. דער רבי האט געזאגט (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן צג): איך וויל נאר איין זאך - אריינברענגען אין יעדן איינעם תפלה ויהתבודדות; אז א מענטש זאל רעדן און שמועסן מיטן אייבערשטן און אים פארציילן אלעס וואס עס גייט אריבער אויף אים. די גאנצע זאך וואס דער הייליגער רבי לערנט אונז אויס איז איין ווארט: "בעט דעם אייבערשטן" און "ערד צום אייבערשטן", דאס איז גאנץ ברסלב'ע חסידות, אלעס אנדערש איז דמיונות און נארישקייטן.

איך געדענק ווען איך בין געקומען צו מוהרא"ש האב איך געהערט דרשות פון רעדן צום אייבערשטן, איך האב עס זייער שטארק געוואלט טון אבער איך האב נישט געקענט, האב איך געהערט ווי מוהרא"ש זאגט ביי די שיעורים אן עצה אז מען קען בעטן אויף דעם זעלבסט, בעט דעם אייבערשטן: "רבונו של עולם איך וויל רעדן צו דיר", "רבונו של עולם פארוואס מיט א חבד קען איך שמועסן און מיט דיר קען איך נישט שמועסן?!" "רבונו של עולם פארוואס קען איך רעדן צו יעדן אויסער צו דיר, ווען איך טראכט צו רעדן צו דיר, קומט מיר אריין אין קאפ אז מארגן וועל איך שוין רעדן צו דיר? פארוואס געשעט אז ווען איך הייב נאר אן צו רעדן צו דיר מאכן זיך מיינע אויגן צו, איך הייב אן געניצן?"

עס ווערט געברענגט א מעשה (עין בספר נוצר חסד, פרק ד', משנה ד': וידברו יחזקאל פרשת עקב), איינער דער הייליגער בעל שם הקדוש זכורו יגן עליו איז נסתלק געווארן, האט ער געזאגט פאר זיינע תלמידים: "אזוי ווי איך גיי שוין נסתלק ווערן פון די וועלט, זאלסט עסט ווכן א גייער רבי", האבן די תלמידים אים געפרעגט: "צו וועט זאלן מיר גיין?" האט ער זיי געזאגט: "איך געב ענק א סימן ווי אזוי מען קען דערקענען צי דער מענטש איז אן אמת'ער צדיק, אויב וועט עסט אים בעטן אן עצה ווי אזוי צו האבן א ריינע מחשבה און ער וועט ענק געבן אן עצה - זאלסט עטץ אנטלויפן פון אים, דאס איז א סימן אז ער איז איין שטיק בלאך, אבער אויב וועט ער ענק זאגן איך האב נישט קיין שום עצה, מען דארף אסאך בעטן דעם אייבערשטן דערויף - זאלט עסט גיין צו אים."

דאס גייט זיין ווען משים וועט קומען, דאס איז די גאולה, דאס גייט זיין דער בית המקדש, אז יעדער איינער אפילו קינדער וועלן אנערקענען און לעבן מיט די זאך פון תפלה, בעטן דעם אייבערשטן וואס מען דארף.

(אשר היה אל יואל, ואתחנן תשפ"ה)

א גוט ווארט

די מחשבות וואס שטורעמען אין מח, אז מען קען נישט תשובה טון, מען איז שוין א פארפאלענער, און פאילו דער אייבערשטער דארף מיד מער נישט וכו' וכו'; די מחשבות לאזן נישט דעם מענטש קומען צו ווערן א צדיק, די מחשבות זענען אזוי געפערליך, עס טוט דערווייטערן דעם מענטש פונעם אייבערשטן. איך האב געזען אין אשד בנחל, מוהרא"ש זאגט, דאס איז פשט וואס דער רבי זאגט אין די ערשטע אות פון ספר המדות: "מי שרוצה לדבק את עצמו בהשם יתברך", ווער עס וויל זיך צוקלעבן צום אייבערשטן, "עד שלגד במחשבתו מהיכל אל היכל", און ער זאל גיין מיט זיין מח מחשבה פון איין פאלאץ צו א העכערע פאלאץ, "ויראה את ההיכלות בעיני השכל", און זוכה זיין צו זען די היכלות מיט זיינע אויגן, "ישמר את עצמו", זאל ער זיך אפהיטן, "מולמר שקר אפלו בטעות", פון זאגן ליגנט אפילו בטעות; זאגט מוהרא"ש, דאס מיינט מען די ליגנט פון טראכטן אז דער אייבערשטער דארף מיד נישט, איך בין שוין פארפאלן, דאס פארשטעלט דאס ווערן נאנט צום אייבערשטן; די שקר מיינט דער רבי, וקבו למעשה.

(עצתו אמונה דברים תשפ"ה)

ביטערע שווערע נסיונות

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת ואתחנן, י"ג מנחם-אב, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... גרו יאיר

קום אין שול דאנווענען די דריי תפילות, קום אין שול מיט דרך ארץ, קום אנגעטון מיט א הוט און רעקל. דער שול איז די הויז פונעם אייבערשטן, און אז עס גייט אריבער אויף דיר וואס גייט אריבער - זאלסטו נאך ווייטער קומען אין שול, ווייל דער הייליגער רבי האט געזאגט פאר רבי נתן (תני מוה"ר, סימן תתקמ"א): "דו ווייסט וועם דער אייבערשטער האט ליב? דער אייבערשטער האט ליב א געפרעגלטן איד", א מענטש וואס עס גייט אריבער אויף אים ביטערע שווערע נסיונות און ער דערהאלט זיך, ער קומט ווייטער אין שול דאנווענען און לערנט ווייטער די הייליגע תורה - אים האט דער אייבערשטער ליב.

בראפע זיך און דערהאלט זיך, און אז עס איז דיר גאר ביטער - זאלסטו זיך דערהאלטן, דער הייליגער רבי זאגט: "דער עיקר איז זיך דערהאלטן", דאס איז די שענסטע זאך, ווייל דאס חשיבות פונעם מענטש זעט מען ווען עס גייט אריבער אויף אים שווערע ביטערע צרות און דאך דערהאלט ער זיך, ער האט נישט קיין קשיית און קיין תרעומות אויף די אמונה.

גיי א שפאציר און רעד זיך אויס ביין הארץ צום אייבערשטן. בעט אים ער זאל דיר העלפן און רחמנות האבן אויף דיר, און זיי זיך מבטל צום אייבערשטן. אזוי ווי דער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן (שחיות הר"ר, סימן רע"ט): "אז עס איז גאר ביטער איז מען זיך אינגאנצן מבטל", און רבי נתן האט געפרעגט דעם רבי'ן: "איך מבטלין עצמו", ווי אזוי איז מען זיך מבטל, וואס טוט מען ווען מען איז אין א שווערע מצב אין מען שפירט ווי מען פאלט אינגאנצן אנוועק? האט אים דער רבי געזאגט: "מען פארמאכט זיך די מויל און די אויגן - דאס איז ביטול", מען פרעגט נישט קיין קשיית.

צדיקים האבן געזאגט אויפן פסוק (תהלים ע"ט, ט'): "למה יאמרו הגוים", א גוי זאגט "למה - פאר וואס?" אבער א איד זאגט: "אלעס וואס דער אייבערשטער טוט האט א חשבון", מען פארמאכט זיך דאס מויל און מען פרעגט נישט: "פאר וואס?" "פאר ווען?" ווייל מען ווייסט אז אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט, מען פארמאכט די אויגן און מען וויל גארנישט פארשטיין, מען גלייבט אז אלעס איז לטובה.

חכמינו זכרונם לברכה זאגן (ברכות ג"ט): "לעולם יהא אדם רגיל לומר", א מענטש זאל זיך צוגעוואוינען צו זאגן שטענדיג: "כל דעביד רחמנא לטב עביד", אלעס וואס דער אייבערשטער טוט איז גוט; ווען א מענטש נעמט דאס אריין אין זיך, ער לעבט מיט אמונה אינעם אייבערשטן אז אלעס וואס גייט אריבער אויף אים קומט פונעם אייבערשטן און דאס איז גאר פאר זיין אייביגע טובה, דאן לעבט ער שוין יעצט אין גן עדן. אזא איינער טראכט נישט פון אנוועק פאלן אדער אנדערע שלעכטע מחשבות פון זיך נעמען דאס לעבן רחמנא לצלן, אזא איינער ווען עס גייט אריבער אויף אים א שווערע צייט ווערט ער נענטער און נענטער צום אייבערשטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצמו אמונה ואתחנן תשפ"ה)

ספר המדות תפלה

פא. תפלה שהיא בשמחה היא ערכה ומתוקה לשם יתברך. א תפלה וואס ווערט געזאגט פרייליכערהייט, איז געשמאק און זיס פאר'ן אייבערשטן.

פב. מי שיש לו ענוה, אפלו בשמחה בלל במחשבה, הקדוש ברוך הוא עושה מחשבתו. ווער עס האלט זיך קליין, אפילו ווען ער איז מתפלל נאר מיט מחשבה, וועט דער אייבערשטער טון וואס דער מענטש טראכט.

מוה"ר ש' דערציילט

מתנה פונעם אייבערשטן, וואס האט אים דאס געשאנקען מיט זיינע גרויסע חסידים, און טאקע דערפאר וואס אלעס איז גאר מתנות פונעם אייבערשטן, קען דער מענטש בעטן פונעם אייבערשטן אלעס וואס ער וויל, ווייל ביים אייבערשטן איז דאך נישט דא קיין גרעניצן, דער אייבערשטער קען אונז דאך אלעס געבן, ער ווארט נאר צו הערן ווי דער מענטש בעט אים, ווי דער פסוק זאגט (שיר השירים ב', י"ד) "השמיעני את קולך", און וואס מיר וועלן נאר בעטן, וועט ער אונז געבן; ווען א מענטש קומט צו די הכרה, ווערט ער געטרייט פון אלע זיינע צרות.

אלע צרות פון א מענטש נעמט זיך נאר ווייל ער מיינט אז דער אייבערשטער האט פארנעסן פון אים, אז דער אייבערשטער איז ברוגז אויף אים, ער וויל אים נישט אויסהערן, און ער וויל אים נאר אויסטיילן צרות. ווען מ'ווייסט אבער דעם אמת אז דער אייבערשטער זוכט נאר אונזער טובה, אלעס וואס ער געבט אונז איז גאר צום גוטן, וועט דער מענטש זיך שטארקן ווייטער צו רעדן און בעטן דעם אייבערשטער אויף אלעס וואס ער דארף, און דאן וועט אים זיין גוט אין לעבן.

מ'קען אבער נישט ווארטן צו רעדן צום אייבערשטן נאר ווען מ'וועט האבן א רואינער מח, א ישוב הדעת, מען דארף אלעמאל רעדן צום אייבערשטן, סיי ווען מ'איז מסודר און ס'רעדט זיך מיט געשמאק, און סיי ווען מ'שפירט אינגאנצן צעפארן און פול מיט בלבולים, אלץ דארף מען רעדן צום אייבערשטן. פארקערט, אמאל קומט ארויס די אמת'ע ווערטער פון הארץ דוקא ווען מ'פילט זיך אינגאנצן טינקל און אויסגעלאשן (ליקוטי מוה"ר, חלק א' סימן ק"ב).

דאס איז די טאפלע נחמה מיט וואס דער אייבערשטער טרייט אונז, סוף כל סוף וועט דער מענטש זען אז ער האט געמוזט צוקומען צו ביידע סארט תפלות, סיי מיט געפילן און געשמאק, און סיי אן דעם, ווייל נאר דורך די פשוטע ווערטער וואס ער האט ארויסגערעדט צום אייבערשטן מיט אן אמת ווען זיין הארץ איז געווען אינגאנצן פארשטאפט, דוקא דאס האט אים געברענגט צו קענען ווערן נאנט צום אייבערשטן און אנהויבן שפירן די זיסקייט פונעם אייבערשטן.

יעצט, אים שבת נחמו, איז די ריכטיגע צייט אנצוהויבן זיך שטארקן צו רעדן עטליכע ווערטער צום אייבערשטן, נישט קיין חילוק ווי נידריג מ'שפירט זיך, ווי געפאלן מ'זאל נאר זיין, ווייל יעדעס ווארט וואס א איד רעדט צום אייבערשטן איז א געוואלדיגע הצלחה פאר'ן מענטש, און דאס וועט אים באגלייטן און אים העלפן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

אן קיין געפיל

דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן צ"ט) אז א איד דארף זיך צוגעוואוינען שטענדיג צו רעדן צום אייבערשטן, סיי ווען ער האט א געפיל דערין, און סיי ווען ער האט נישט קיין געפיל, אפילו ווען ער קען נאר רעדן קאלטערהייט. ווייל ווען א מענטש וועט אסאך רעדן צום אייבערשטן, אפילו אן א געפיל, וועט זיך סוף כל סוף עפענען זיין הארץ און ער וועט באקומען א געפיל צום אייבערשטן, און דאן וועט ער אוטאמאטיש אויך אויפהויבן אלע תפלות וואס ער האט געבעטן אן קיין געפיל.

דער רבי טייטשט מיט דעם דער פסוק אין די וואכעדיגע סדרה (דברים ג, ט) "ואתחנן אל ה' בעת ההוא לאמר", טייטשט דער רבי, "ואתחנן אל ה' - א איד זאל שטענדיג רעדן און בעטן דעם אייבערשטן, סיי ער האט א געפיל און סיי ווען ער האט נישט. ווייל "בעת ההוא לאמר" - עס וועט קומען א צייט ווען ער וועט באקומען א געפיל און די ווערטער וועלן זיך זאגן פון זיין מויל ווי געשמירט, און דאן וועט ער אלעס פארעכטן.

דאס איז נישט נאר ביים רעדן צום אייבערשטן, נאר די זעלבע איז אויך ביים לערנען תורה, אדער ביים טון מצות. א איד דארף דינען דעם אייבערשטן און פרויבירן אריינצוכאפן ווי מער תורה און מצות, אפילו ווען ער טוט דאס נאר קאלטערהייט אן קיין שום געפיל און אן קיין פארשטאנד, אפילו ווען די תורה ומצות זענען אויס האלב-געבאקן, עס האט נישט קיין טעם און קיין געשמאק, ווייל ביים אייבערשטן איז זייער חשוב יעדע קליינע זאך וואס א איד שטרענגט זיך אן צו טון פאר אים.

ווען א איד דינט דעם אייבערשטן אן קיין געפיל, ער שפירט נישט קיין געשמאק אין זיין לערנען און דאווענען, ער שפירט נישט קיין טעם אין די מצות וואס ער איז מקיים, איז דאס נאך אסאך מער חשוב ביים אייבערשטן. ווייל עס קומט אים אן אסאך שווערער דאס צו טון ווי פאר איינעם וואס שפירט יא א געשמאק דערין. און דערפאר איז דאס נאך מער חשוב, דער אייבערשטער האט א גרויסע נחת רוח פון דעם. און ווען דער אייבערשטער זעט אז דער איד שטרענגט זיך אן און דינט אים וויפיל ער קען, וועט ער אים זיכער צום סוף העלפן אז ער זאל יא באקומען דעם גוטן טעם און קענען דינען דעם אייבערשטן בשלימות מיט א חיות און געשמאק.

חז"ל זאגן (מגילה י"ג) "אם יאמר לך אדם יגעתי ומצאתי, תאמין - אויב א מענטש זאגט דיר אז ער האט זיך געפלאגט און ער האט מצליח געווען, דאן זאלסטו אים גלייבן". שטעלט זיך א קשיא, אויב האט יענער טאקע

מצליח געווען, דארף מען נישט בלויז גלייבן, מען קען דאך זען מיט די אויגן אז ער האט מצליח געווען. גלייבן דארף מען נאר א זאך וואס מען קען נישט זען מיט די אויגן.

זאגט רבי נתן (ליקוטי הלכות ברכת הפירות הלכה ה') אז ווען עס קומט צו רחמינות, ווען עס קומט צו דינען דעם אייבערשטן, דארף מען יא גלייבן, נישט אייביג זעט מען מיט די פלישיגע אויגן די הצלחה, אמאל איז דא א מענטש וואס פלאגט זיך און מוטשעט זיך צו דינען דעם אייבערשטן, און ער זעט נישט אז ער זאל מצליח זיין. דארף מען אבער גלייבן אז ער האט זיכער מצליח געווען, ווייל דאס אליין אז ער פלאגט זיך פאר'ן אייבערשטן, דאס איז זיין גרעסטע הצלחה. ווען א איד האט א ריינע אמונה, ווייסט ער אז יעדע קלייניקייט וואס ער האט זיך אנגעשטרענגט פאר'ן אייבערשטן איז גאר א גרויסע הצלחה, אפילו נאר א גוטע מחשבה, אפילו ער האט נאר געטראכט אז ער וויל זיין וואויל, ווערט דאס אויף נישט פארלוירן, יעדע זאך ווערט אוועקגעלייגט, און אזוי זאמלט זיך אן אסאך גוטע זאכן פונעם מענטש, און אויב ער וועט האבן די סבלנות און אויסווארטן, וועט ער צום סוף אויף קענען זוכה זיין צו זען זיין הצלחה מיט די אייגענע אויגן אפגענערהייט.

מען לייגט צו נאר איין "איינסער"

א אינגערמאן איז אמאל געקומען צו הרה"ק רבי דוד משה מטשורקוב ז"ל און זיך אפגעטרעטן אז לעצטנס האט זיין שווער אויפגעהערט צו דאווענען, ער גייט מער נישט אין שול און ער דאווענט מער נישט. און אזוי ווי דער אינגערמאן האט געוואוסט אז זיין שווער גייט אסאך צו דעם צדיק, האט ער געבעטן דעם צדיק אויב ער קען רעדן מיט זיין שווער, און זען אז ער זאל זיך פארעכטן און צוריק אנהויבן צו דאווענען.

דער צדיק האט געלאזט רופן דעם שווער, און ער האט אים געפרעגט אויב עס איז אמת וואס מען דערציילט אז ער האט אויפגעהערט צו דאווענען. האט דער איד געזאגט אז עס איז אמת, און די סיבה דערצו איז ווייל ער האט באמערקט אז ווען ער שטעלט זיך דאווענען קומען אים אריין אין קאפ אלע סארט שלעכטע געדאנקען, און וויפיל ער האט פרובירט זיך אפצושטעלן דערפון איז עס אים נישט געגאנגען, ער קען נישט פטור ווערן פון די שלעכטע מחשבות, און דערפער האט ער געקלערט אז עס איז שוין ענדערש נישט צו דאווענען בכלל און פטור אן עסק. אנשטאט צו האבן אזא צוהאקטע און נארישע דאווענען מיט יענע פנים, וועט ער ענדערש אפלאזן דעם גאנצן דאווענען.

דער צדיק האט אים אויסגעהערט און דערנאך האט ער אים אויפגעקלערט אז ער טוט נישט ריכטיג "אויב וועסטו נישט דאווענען וועט זיכער גארנישט בלייבן פון דיין גאנצע אידישקייט, אויב אבער דו וועסט זיך אנשטרענגען צו דאווענען אפילו עס זעט אויס ווי עס זעט אויס, וועלן אבער מיט די צייט זיך צאמקומען די אלע יגיעות וואס דו האסט זיך געפלאגט צו דאווענען, און דו וועסט זוכה זיין אז דיין דאווענען וועט יא האבן א שיינעם פנים".

און ער האט דאס אים שוין אריין געטייטשט אין פסוק. דער פסוק זאגט (תהלים פ"ה, ו) "ה' יספר בכתוב עמיו", האט דער צדיק געטייטשט דעם פסוק "דער אייבערשטער ציילט אויף די וועג ווי אזוי די פעלקער שרייבן". ווען די אידן שרייבן נומערן שרייבט מען "איינס", "צען" "הונדערט" א.א.וו. און די זעלבע אויף לשון הקודש, שרייבט מען אויף די נומערן מיט ווערטער, "אחד", "עשרה", "מאה" א.א.וו. ווידער ביי די גוים האבן זיי די נומערן וואס זיי שרייבן צום ביישפיל "1", "10", "100". און דער אייבערשטער ציילט די נומערן לויט ווי די גוים ציילן עס.

און דער צדיק האט אים מסביר געווען: ווען דו דאווענסט אזא צוהאקטע דאווענען, וויפיל דו פרובירסט זיך אנצושטרענגען צו דאווענען ווי עס דארף צו זיין, גייט עס נישט. דו פילקסט ממש אז די גאנצע דאווענען איז נאר א "זיראר", עס איז ממש גארנישט ווערד. אבער א "זיראר" איז דאך עס יא. און אזוי קלויבט זיך צוזאם אסאך "זירא'ס" ביז עס קומט איין טאג און דאס הארץ וועקט זיך אויף און מען הויבט אן שפירן א נאנטשאפט צום אייבערשטן, דאן לייגט מען צו נאר איין "איינסער", מען לייגט צו דעם אייבערשטן וואס איז דער אחד יחיד ומיוחד, און ווען מען לייגט צו אן "איינסער" צו זעקס "זירא'ס" האסטו שוין א מיליאן! און ווי מער "זירא'ס" מען לייגט צו, יעדעס מאל וואס מען שטרענגט זיך אן צו טון א גוטע זאך, אפילו ווען עס נישט אזוי געלונגען, אפילו ווען עס איז נאר א "זיראר", אויב איז אבער דער "איינסער" אויף די לינקע זייט, אויב האט מען דעם איינציגן באשעפער מיט זיך, דאן ווי מער "זירא'ס" מען לייגט צו, אלץ גרעסער ווערן די נומערן.

מיט די ווערטער האט אים דער צדיק זייער מחזק געווען, אז אפילו ער שפירט נישט קיין טעם אין אידישקייט, זאל ער זיך אנשטרענגען צו טון וואס און ווי אזוי ער קען נאר, און סוף פל סוף וועט ער זיכער מצליח זיין. וואויל איז דעם וואס איז זוכה זיך צו דערהאלטן און נישט ווערן צוגבראכן פון קיין שום זאך, און ער פלאגט זיך צו לערנען און דאווענען אפילו ווען ער האט נאכנישט דעם געשמאק, וועט דער אייבערשטער זיכער האבן א גרויסער נחת רוח פון אים, און עס וועט אים זיין גוט אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

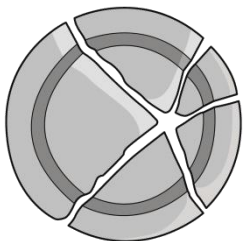
(שיחות מוהר"ש חלק ט"ז ערך יגיעות - פרשת ואתחנן)

שאלות ותשובות פרסלב

אפזאגן שידוך פון

צעבראכענע

משפחה?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

איך וויל זיך נאכאמאל פאדאנקען אויף אלע עצות און חיוזק וואס דער ראש ישיבה שליט"א געבט מיר פסדר.

געצט האב איך א וויכטיגע שאלה צו פרעגן, מען האט מיר געצט אנגעטראגן א שידוך, א מיידל פון א צעבראכענע משפחה, וואס די מאמע איז אריבער עפעס א שווערע זאך פאר עטליכע יאר צוריק, און זייט דעמאלט האט מען צעטיילט די קינדער ביי קרובים, און די מיידל האט א ברוידער העכער איר וואס איז נישט געזונט פיזיש און גייסטיש.

מינע עלטערן האבן מיר געפרעגט צי זיי זאלן זיך בכלל נאכפרעגן אויף איר, אדער זאלן זיי גלייך אפזאגן דעם שידוך. איך האב גלייך געזאגט אז עס זעט מיר נישט אויס גוט, שפעטער האב איך אבער געטראכט צו פרעגן דעם ראש ישיבה שליט"א וואס צו טון.

איך וועל זיך זייער פרייען צו הערן וואס דער ראש ישיבה שליט"א זאגט וועגן דעם.

י"ש רח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ב' פרשת פנחס, י"ח תמוז, שנת תשפ"ה לפרט קטן

... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

זאג נישט אפ קיין שידוכים; וואס האט צוטון אז די עלטערן זענען צעטיילט וכו' - מיט די קינדער? עס זענען דא אזויפיל טייערע גוטע קינדער פון צעבראכענע שטיבער וואס האבן אויפגעשטעלט הערליכע שטיבער לשם ולתפארת; זאלסטו נישט אפזאגן קיין שידוכים צוליב וואס די עלטערן זענען צעטיילט, און אויף נישט צוליב א ברוידער וכו'.

זאג בינע עלטערן אז דו ווילסט מען זאל ווייטער גיין מיט די שידוך, ווייל זיין אליין איז זייער נישט גוט, מען מוז חתונה האבן, מען קען נאר זיין אפגעהיטן בקדושה ובטהרה אז מען איז חתונה געהאט. דער זוהר הקדוש זאגט (תארינו רצו): "מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא, אקרי פלג גופא", פאר מען האט חתונה - איז מען נישט קיין גאנצער מענטש, מען איז האלב, "ולית ברכתא שריא במלה פגימא וחסידא, אלא באתר שלים", עס פעלט די ברכות פונעם אייבערשטן וואס קומט נאר ווען א מענטש האט חתונה.

זאג נישט אפ קיין איין שידוך, און אז מען טראגט דיר אן א שידוך וואס די מיידל איז געזונט און זי וויל אויפשטעלן א שטוב, זי וויל אויפציען ערליכע דורות - זאלסטו גיין צום שידוך. ווארף אנוועק אלע חקמות, זיי זיך נישט מבבל פון גארנישט, איין זאך זאלסטו האלטן פאר זיינע אויגן: ווי פריער חתונה האבן.

זאג יעדן טאג די "קרבנות הנשיאים". דער רבי זאגט (ספר המידות אות חיתון, סימן ו): "מי שקשה לו למצא זיווג, ירגיל את עצמו לקרות בקרבנות הנשיאים", וועם עס קומט אן שווער צו טרעפן א שידוך, זאל זאגן אסאך די "קרבנות הנשיאים"; דאס איז די קריאה וואס מען ליינט חנוכה, פון (פסוק ד, א): "ויהי ביום כלות משה להקים את המשכן", ביז סוף סדרה; דאס איז געדרוקט אין יעדע סידור ביי קריאת התורה - קריאה לחנוכה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(עצתו אמונה פנחס תשפ"ה)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (ר"י)

תשל. דינסטאג, כ"ה תשרי, אינערפרי נאכ'ן ענדיגן דאנערשטן שחרית ביי נתיקין, האט דער הייליגער רבי געגעסן פת שחרית, און ער האט מער נישט געוואלט רעדן צו קיינעם, ער איז גלייך אנוועקגעפארן פון דארט מיט זיין פאר רבי נתן האט געברענגט דאס הארץ צו זוכה זיין כאטש נאך איינמאל צו זען דעם הייליגן רבי'ן, זיך אנזעטיגן מיט די צורה פונעם הייליגן רבי'נס פנים, און אפער נועט ער נאך אויף זוכה זיין צו הערן נאך עפעס א ווארט פון רבי'ן, דעריבער האט ער אנגעהויבן נאכלויפן צופיס נאכ'ן רבי'נס וואגן. כאטש וואס עס איז זייער שווער פאר א פיסגייער צו קענען נאכלויפן און דערגרייכן א וואגן וואס פארט שטארק פערד, פון דעסט וועגן האט ער געטראכט צו זיך אז עס גייט אים גארנישט אן, ער וועט נאכלויפן דעם רבי'ן, און אפער נועט דער אייבערשטער צופירן אז ער וועט קענען דערנאכפן דעם וואגן.

ער איז נאכגעלאפן דעם וואגן פאר א שטיק וועג, און אינצווישן איז דער וואגן אנגעקומען צו א בארג, און אויפ'ן וועג אראפ דעם בארג האט מען פארשטייטערט דעם געלויב פונעם וואגן ווי דער שטייגער איז געווען, און דערנאך איז מען אריבערגעגאנגען א בארג, און דארט האט אפגענוארט איינער פון אנשי שלומינו, ווייל ער האט געוואוסט אז ביים בארג וועט דער וואגן זיך אפשטעלן, און ער האט פארשטאנען אז אין די אכסניא וועט ער נישט קענען רעדן מיט'ן רבי'ן, און דעריבער איז ער געשטאנען דארט אפצונווארטן דעם הייליגן רבי'ן.

אזוי ווי דער וואגן האט זיך אויפגעהאלטן ביים בארג און ביים בארג, דורך דעם האט רבי נתן געקענט דערגרייכן דעם וואגן, און אויף ר' נפתלי האט זיך דארט מיטגעכאפט, ווייל זעענדיג ווי רבי נתן לויפט נאך דעם וואגן, האט ער אויך אנגעהויבן לויפן צוזאמען מיט רבי נתן, און אזוי זענען געשטאנען דארט אלע דריי ביים בארג.

ווען דער רבי האט זיך דארט געזען האט ער הנאה געהאט און געשטייכלט צו זיי, און דער רבי האט זיך אנגערופן, "וואס ווילט איר? אדער זאל איך אייך געבן א ברכה, אדער זאל איך אייך זאגן תורה?", האט רבי נתן געענטפערט, "רבי, א ברכה וועט איר אונז געבן ווען איר וועט אים ירצה", צוריק קומען פשוט אהיים פון לעמבערג, אבער יעצט זאלט איר אונז זאגן תורה". דער רבי איז צעפלאמט געווארן ווי זיין שטייגער, זיין פנים האט געברענגט ווי א פאקל, און ער האט זיך אנגערופן, "אויב אזוי, וועל איך אייך דערציילן די אנהויב פון מין נסיעה, פארנוואס איך פאר יעצט קיין לעמבערג", און דער רבי האט זיך געזאגט דעם גאנצן ענין וואס שטייט ביים סוף פון די תורה "אזמרה" (זע אויבן אין סימן תשכ"ו), אז דער צדיק איז דער שליח ציבור, ער וועט געשיקט דורך'ן גאנצן ציבור, און וואס עס שטייט דארט ווייטער אז אין יעדן דור איז דא א פאסטוף, וואס ער איז ווי משה רבינו, און ער בויט א משכן, און אזוי ווייטער דער פשוט אין די משנה "באמת אמרו התנן רואה", ווי מען קען זען די גאנצע תורה איבערגענויג (ליקוט מוה"ר, חלק א, סימן רפ"ב).

נאכ'ן ענדיגן די תורה איז צוגעגאנגען דער ערשטער איד וואס האט דארט אפגענוארט ביים בארג און זיך געזענען פון הייליגן רבי'ן און אים געקויפט די האנט, דערנאך האט רבי נתן זיך געזענען און געקויפט דעם רבי'נס האנט, און דאן איז אויף ר' נפתלי צוגעגאנגען זיך געזענען מיט א קוש אין די האנט, און דער רבי האט גלייך געזאגט דעם בעל

גגלה צו פארן ווייטער, און ער איז געפארן פשוט צום שטאט לעמבערג.

וואס איז דער שייכות פון די תורה צום רבי'נס נסיעה קיין לעמבערג, קען מען זען שוין ערלעךט פארקירט אינעם ספר "פיראיות להקמה" אויף די תורה, און אויך אינעם ספר "שפת הנחל" אויף די תורה. דארט קען מען זען גאר וואונדערליכע זאכן, די גרויסקייט פונעם אייבערשטן און די גרויסקייט פון הייליגן רבי'ן, וואס ער האט אלץ אויפגעטון אויף דער וועלט, וואס ער האט אלץ צוגעגרייט פאר די וועלט, און ווי אזוי משיח צדקינו וועט איינגעקען די גאנצע וועלט מיט'ן שכל פון הייליגן רבי'ן.

פארזעצונג קומט א"ה - ענטפערן פון ספר "שפת הנחל"

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה משה פרידמאן קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה יעקב קרויס קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה יואל קרויס קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה יהושע העשיל דובדבני קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה אשר לעמל ווסמאן קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה אשר קרויס קרית ברסלב

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה מנחם דוד יעקובאן קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה מנחם דוד יעקובאן קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה אהרן סאמעט קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה ישראל וואלערשטיין קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

החתן דוד טשינאגל קרית יואל

צו זיין שמחת החתונה למול טוב ע"ג בת

מו"ה נפתלי זאבעל קרית יואל

צו די געבורט פון א אינגל למול טוב

מו"ה ישראל מאיר ראטטענבערג קרית יואל

צו די שמחת בר מצוה פון זיין זון למול טוב

הבחור יושע נ"י

מו"ה אהרן שווארץ קרית יואל

צו די אפשערן פון זיין זון נחמן פנחס נ"י למול טוב

מו"ה ישעי' רעכניצער קרית יואל

צו זיין שידוך שליח למול טוב ע"ג

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הקאמפיין "אינוועסט" קאמפיין

גייענדיג צום דרוק האלטן מיר אין פולן שוואנג פונעם יערליכן "אנשי חיל" קאמפיין, וואס לויפט דאס יאר אונטערן נאמען "אינוועסט", אין וואס אלע אנשי שלומינו זענען אנגעשלאסן צוזאמענעמען נדבות פון קרובים און באקאנטע, ארויסצוהעלפן דעם ראש ישיבה שליט"א אנצוגיין מיט זיין הייליגע ארבעט.

מיר באקומען אזויפיל מתנות און חיווק פונעם ראש ישיבה שליט"א אין לויף פונעם גאנצן יאר, און יעצט איז די צייט, איינמאל א יאר, ווען מיר קענען ארויסווייזן אביסל אונזער הכרת הטוב פאר'ן ראש ישיבה שליט"א.

דאס צוזאמענעמען צדקה פאר'ן קאמפיין, איז די גרעסטע און בעסטע אינוועסטמענט וואס מען קען אינוועסטירן אין זיך אליין, אין די אייגענע משפחה, און אין די אייגענע קהלה. מען העלפט בויען מוסדות, שולן, מקוואות, קעמפס, און אלעס וואס פעלט אויס פאר די הייליגע קהלה, אז מיר זאלן ווייטער קענען הנאה האבן, אז אונזערע קינדער זאלן ווייטער קענען בליען, אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל אונז ווייטער קענען פירן און מחזק זיין און ברענגען ענטפער צום אייבערשטן.

דעם דאנערשטאג איז פארגעקומען א הערליכער מעמד איינצופעדעמען דעם קאמפיין. די "אינוועסט" קאמפיין וועט לויפן א"ה דינסטאג, מיטוואך, און דאנערשטאג פרשת עקב, איבער 700 אנשי שלומינו, פון אמעריקע און פון ארץ ישראל, האב זיך שוין אנגעשלאסן אינעם קאמפיין, מיט'ן נעמען א ציל וויפיל זיי ווילן אריינברענגען פאר'ן יערליכען קאמפיין.

אין די טעגליכע בריוון פון די וואך, האט דער ראש ישיבה שליט"א עטליכע מאל שטארק פארלאנגט פון יעדן פון אנשי שלומינו אן אויסנאם, צו גיין נאך צדקה פאר די הייליגע מוסדות, דאס ראטעוועט פון אלעם שלעכטס און דאס ברענגט אלעס גוטס.

אנשי שלומינו וועלן ווידעראמאל געבן א געלעגנהייט פאר כלל ישראל צו נעמען א חלק אין דעם הייליגן אמונה פאבריק "היכל הקודש" וואס באלייכט די גאנצע וועלט מיט אירע הערליכע פעולות פון פארשפרייטן אמונה, חיווק, פאר יעדן איד.

אפדעיטס איבער'ן קאמפיין קען מען הערן אויפ'ן "קול ברסלב" טעלעפאן ליניע, דורכ'ן דרוקן נומער אכט 8.

כולל היכל הקודש

א הארציגן דאנק לידידיו היקרים

מו"ה אליעזר שמן הי"ו

שותף הכולל - חודש אב

מו"ה ישראל חיים ברוין הי"ו

און מו"ה מנחם זאב שטערן הי"ו

פרנסי הכולל - חודש אב

דער אייבערשטער זאל איך בענטשן מיט אלעס גוטס

פאלגט נישט

מלמדים/לערער/עלמערן, וואס מוט

מען מיט א קינד וואס פאלגט נישט?

ווי אזוי געבט מען זיך אן עצה?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 4, 2, 1, 244

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,

קונטרסים, "עצות אמונה", דרשות, ניגונים,

סידיים, USB, SD, און נאך;

דעליווערעט צו אייער טיר!

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו איך אהיים

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090

בעלגיע 3235003462 / ארגענטינא 1152354380

חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערענליכע מעשיות; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080

בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com